

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Martina Fecka, Jána Mičovského,
Mikuláša Hubu, Igora Hraška, Igora Matoviča, Richarda Vašečku, Heleny Mezenskej,
Eriky Jurinovej, Janky Šipošovej, Evy Horváthovej, Miroslava Kadúca, Jozefa Viskupiča,
Štefana Kuffu a Petra Polláka

k vládnemu návrhu ústavného zákona, ktorým sa dopĺňa Ústava Slovenskej republiky
č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

(tlač 1110)

Vládny návrh ústavného zákona, ktorým sa dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto:

1. V Čl. I v čl. 4 ods. 2 prvej vete sa za slová „pitnú vodu“ vkladajú slová „balenú do spotrebiteľských obalov na území Slovenskej republiky“ a slová „a poskytnutie“ sa nahradzajú slovami „a na poskytnutie“ a v druhej vete sa vypúšťajú slová „o podmienkach prepravy vody na humanitárnu pomoc a pomoc v núdzových stavoch“.

Odôvodnenie:

Vládnym návrhom ústavného zákona sa do Ústavy Slovenskej republiky zavádzajú obmedzenia vývozu vody z územia Slovenskej republiky, pričom sa priamo v Ústave Slovenskej republiky definujú výnimky, kedy preprava vody potrubím alebo dopravnými prostriedkami cez hranice Slovenskej republiky bude možná. Ide o prípady pitnej vody a prírodnej minerálnej vody balenej do spotrebiteľských obalov na území SR a vody na poskytnutie humanitárnej pomoci a pomoci v núdzových situáciách.

Navrhovaná diktia ústavného zákona je nejednoznačná, pokiaľ ide o vyjadrenie týkajúce sa prepravy pitnej vody, čo potvrdil aj Jazykovedný ústav L. Štúra SAV vo svojom stanovisku č. 442/JÚLŠ, v ktorom okrem iného uvádzal: „Tesný prívästok môže ale nemusí rozvíjať spojenie pitné vodu, keďže sa, ako je známe, rozlišuje „všetka pitná voda, teda aj nebalená do spotrebiteľských obalov na území Slovenskej republiky“ a „pitná voda balená do spotrebiteľských obalov na území slovenskej republiky“.“. Ak teda navrhovateľ ústavného zákona cíel vziahol výnimku zo zákazu prepravy vody aj na pitnú vodu balenú do spotrebiteľských obalov na území Slovenskej republiky ako niekoľkokrát deklaroval, nemožno jednoznačne potvrdiť naplnenie tohto jeho zámeru. Navyše, navrhovaná diktia v tomto smere nezodpovedajú ani legislatívnej tehnike, aká sa od navrhovateľa ústavného zákona požaduje v čl. 4 ods. 3 legislatívnych pravidiel tvorby zákonov.

Vzhľadom na to, že môže vzniknúť dvojaká interpretácia danej formulácie, ako i na to, že ide o legislatívny text, ktorý vyžaduje všeobecnú zrozumiteľnosť textu, pozmeňujúci a doplňujúci návrh v súlade s odporúčaním JÚLŠ SAV navrhuje legislatívno-technickú úpravu, aby sa predišlo praktickým problémom pri aplikácii ustanovení novely Ústavy Slovenskej republiky, ktorá sa týka vývozu vody z územia Slovenskej republiky. Po prijatí tohto doplňujúceho návrhu bude zrejmé, že

nebude možné vyvážať pitnú vodu z územia Slovenskej republiky, okrem tej, ktorá bude balená do spotrebiteľských obalov na území Slovenskej republiky.

Kedže sa vládnymi návrhmi ústavného zákona do Ústavy Slovenskej republiky zavádza termín „vodu balenú do spotrebiteľských obalov na území Slovenskej republiky“, argument o nadbytočnom zdvojení daného výrazu v texte musí ustúpiť pred jednoznačnosťou a presnosťou výkladu navrhovaného ustanovenia čl. 4 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Zároveň sa upravuje splnomocňujúce ustanovenie s prihliadnutím na systematiku a formulácie, ktoré Ústava Slovenskej republiky používa v súvislosti s inými základnými právami a slobodami.

2. V Čl. 1 sa doterajší text označuje ako bod 1, za ktorý sa vkladá nový bod 2, ktorý znie:

„2. V čl. 44 ods. 1 sa na konci pripájajú tieto slová: „a predovšetkým na vodu, ktorá ako životodarný prírodný zdroj, základná hodnota pre každého a spoločné dedičstvo všetkých je vecou spoločného záujmu a majetkom uvedeným v čl. 4 tejto ústavy a nie bežne obchodovateľnou komoditou.“.“.

Odôvodnenie:

Vládny návrh zákona, ktorým sa upravovali podmienky prepravy vody cez hranice Slovenskej republiky priniesol celospoločenskú diskusiu o potrebe chrániť vodné zdroje na území republiky. Z toho dôvodu sa pozmeňujúcim a dopĺňujúcim návrhom dopĺňa ustanovenie Ústavy Slovenskej republiky upravujúce právo na ochranu životného prostredia, konkrétnie čl. 44 s cieľom zakotviť právo na vodu ako základné právo každého. Z hľadiska obsahu (nie znenia) možno pri formulácii tohto ustanovenia prihliadať aj na znenie rámbovej smernice o vode (smernica Európskeho parlamentu a rady z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva), ktorá vo svojej preambule uvádzá: „Voda nie je komerčný výrobok ako iné výrobky, ale skôr dedičstvo, ktoré treba brániť a nakladať s ním ako takým.“.

Právo na vodu a hygienu (ako súčasť práva na primierané životné podmienky) bolo uznesením Valného zhromaždenia OSN č. 64/292 z 28. júla 2010 dokonca uznané za základné (ľudské) právo, t. j. prístup k bezpečnej a čistej vode v dostatočnom množstve, fyzicky prístupnej a cenovo prístupnej na osobné a domáce potreby vrátane pitnej vody, čo je predpokladom na uplatňovanie celého radu ďalších základných (ľudských) práv.

POZMEŇUJÚCI A DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Martina Fecka, Jána Mičovského,
Mikuláša Hubu, Igora Hraška, Igora Matoviča, Richarda Vašečku, Heleny Mezenskej,
Eriky Jurinovej, Janky Šípošovej, Evy Horváthovej, Miroslava Kadúca, Jozefa Viskupiča,
Štefana Kuffu a Petra Polláka

k vládnemu návrhu ústavného zákona, ktorým sa dopĺňa Ústava Slovenskej republiky
č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

(tlač 1110)

Meno a priezvisko

Podpis

1. Ján Mičovský
2. Marek Fecko
3. Igor Hraško
4. Richard Vašečka
5. Mikuláš Huba
6. Helena Mezenská
7. Miroslav Kaduc
8. Erika Jurinová
9. Liborina Gallo
10. Martin Poliačik
11. Eva Horváthová
12. Peter Pollák
13. Igor Matovič
14. Štefan Vašečka
15. Štefan Kuffa
16. Peter Oščusky
17. Jana Kissová
- 18.
- 19.
- 20.

